

2 Korintiečiams 3:1-17

1. Ar pradėsime iš naujo jums prisistatinėti? Gal mums reikia, kaip kai kuriems, palydimųjų laiškų jums ir iš jūsų?

2. Jūs esate mūsų laiškas, įrašytas mūsų širdyse, visų žmonių suprantamas ir skaitomas.

3. Jūs pasirodote esą Kristaus laiškas, mūsų tarnavimu parašytas ne rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia, ne akmens plokštėse, bet gyvų širdžių plokštėse.

4. Tokį pasitikėjimą Dievu mes turime per Kristų.

5. Ne todėl, kad būtume patys tinkami ką nors sumanyti tarytum iš savęs, bet mūsų tinkamumas iš Dievo,

6. kuris padarė mus tinkamus būti Naujosios Sandoros tarnais ne raidės, bet Dvasios, nes raidė žudo, o Dvasia teikia gyvybę.

7. Jeigu mirties tarnavimas, išraižytas raidėmis akmenyse, buvo toks šlovingas, kad Izraelio vaikai negalėjo pažvelgti Mozei į veidą dėl jo veido šlovės, kuri buvo praeinanti,

8. tai kiek šlovingesnis bus Dvasios tarnavimas?

9. Jeigu pasmerkimo tarnavimas šlovingas, tai daug daugiau šlovingesnis teisumo tarnavimas.

10. Tai, kas buvo šlovinga, visai nešlovinga, lyginant su visa pranokstančia šlove.

11. Jeigu praeinantis dalykas buvo šlovingas, tai kur kas šlovingesnis pasiliekančias.

12. Taigi, turėdami tokią viltį, mes kalbame labai tiesiai ir drąsiai,

13. ne kaip Mozė, kuris ant veido užsileisdavo gaubtuvą, kad Izraelio vaikai nepamatytų to, kas praeina.

14. Bet jų protai buvo apakinti. Iki šios dienos tas pats gaubtuvas lieka nenuimtas skaitant Senąjį Testamentą, nes jis nuimamas Kristuje.

15. Net iki šios dienos, kai skaitomas Mozė, gaubtuvas tebedengia jų širdį.

16. Bet kai žmogus atsigręžia į Viešpatį, gaubtuvas nuimamas.

17. Viešpats yra Dvasia. O kur Viešpaties Dvasia, ten laisvė.